

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 28 juli 2025
No. 2025.02703
Portefeuillehouder: Aarts
Team: Wonen en Leefkwaliteit**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 25 juli 2026

Betreft: Schriftelijke vragen SP inzake de groeiende energiearmoede in Maastricht.

Geacht college,

Energiearmoede is geen abstract begrip, maar de keiharde werkelijkheid voor duizenden huishoudens in onze stad. Uit recente [cijfers](#) van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) en TNO blijkt dat in 2024 landelijk ruim 6.1 procent van de huishoudens in energiearmoede verkeerde, een duidelijke stijging ten opzichte van 2023, mede door het wegvallen van het prijsplafond en de energietoeslag. Maastricht scoort in dezen helaas (weer) bovengemiddeld slecht: volgens het onderzoek kampt 10.3 procent van de Maastrichtse huishoudens in energiearmoede. Daarmee bevinden we ons in de ongunstige top van Limburg, samen met gemeenten als Kerkrade en Heerlen. Dat zijn geen koude cijfers, maar gezinnen die 's avonds in de kou zitten, ouderen die de verwarming uitlaten om het hoofd boven water te houden, en alleenstaande ouders die ook dit najaar weer moeten kiezen tussen een warme maaltijd of een warme woning.

Wat extra pijnlijk is, is dat deze cijfers niet uit de lucht komen vallen. Al jaren waarschuwen onderzoeksbureaus en maatschappelijke organisaties dat Limburg een verhoogd risico kent op energiearmoede, vanwege de verouderde woningvoorraad, het grote aandeel sociale huurwoningen in matige staat en een bovengemiddeld aantal huishoudens met een laag inkomen. Uit een recent [artikel](#) in *De Limburger* wordt nogmaals pijnlijk duidelijk hoe Maastricht er voorstaat: ondanks incidentele maatregelen blijft de structurele aanpak achter. We zien dat kwetsbare wijken met slecht geïsoleerde woningen, vaak eigendom van grote woningcorporaties, disproportioneel geraakt worden. Terwijl in rijkere buurten de warmtepomp wordt geplaatst en het dak vol zonnepanelen ligt, draaien de bewoners van Wyckerpoort, Nazareth en Mariaberg letterlijk op voor de rekening.

Als SP maken we ons grote zorgen over deze groeiende kloof. Het is onacceptabel dat in een welvarend land als Nederland, in een stad als Maastricht, mensen ziek worden omdat ze hun huis niet meer warm krijgen. De gemeente heeft instrumenten, middelen en partnerschappen via bijvoorbeeld de SPUK-gelden en de samenwerking met woningcorporaties om het tij te keren, maar dan moet er wel gekozen worden voor een sociale, wijkgerichte aanpak die bewoners écht centraal stelt. Geen losse *quick wins* of ingewikkelde aanvraagprocedures, maar laagdrempelige hulp, structurele isolatieprojecten en directe ondersteuning voor wie het nú nodig heeft. De SP wil het

college dan ook oproepen om inzicht te geven in de huidige aanpak en vooral om werk te maken van een beleid dat de menselijke maat vooropstelt en niemand in Maastricht (letterlijk) in de kou laat staan.

Tegen deze achtergrond, heeft onze fractie de volgende vragen voor uw college:

1. Hoeveel huishoudens in Maastricht bevinden zich volgens de meest recente cijfers in energie-onzekerheid, en hoe verhoudt dit aantal zich tot het Limburgs en landelijk gemiddelde?
2. Welke effecten ziet uw college sinds het wegvallen van landelijke steunmaatregelen zoals het prijsplafond en de energietoeslag op het aantal huishoudens in onze stad dat zijn energierekening niet meer kan betalen?
3. Hoeveel Maastrichtse huishoudens hebben de afgelopen twee jaar gebruikgemaakt van gemeentelijke regelingen of projecten gericht op het verlagen van de energielasten, zoals energicoaches, fixteams of isolatieregelingen, en hoe beoordeelt het college het bereik van deze maatregelen?
4. Op welke manier heeft de gemeente de extra middelen uit de Specifieke Uitkering (SPUK) Noodfonds Energie concreet ingezet in de wijken waar de problemen het grootst zijn, en wat heeft dit uiteindelijk concreet opgeleverd?
5. Hoe worden bewoners in wijken met een hoog aandeel slecht geïsoleerde woningen betrokken bij het opstellen en uitvoeren van plannen om hun woningen energiezuiniger te maken, en hoe wordt geborgd dat hun ervaringen ook daadwerkelijk worden meegenomen?
6. Welke afspraken heeft het college gemaakt met woningcorporaties en particuliere verhuurders om huurwoningen structureel te isoleren en bewoners te ontzorgen, en welke concrete resultaten daarvan zijn tot nu toe zichtbaar in deze stad?
7. Hoe monitort het college de resultaten van de ingezette maatregelen, bijvoorbeeld in termen van dalende energielasten, verbeterd wooncomfort en het voorkomen van afsluitingen, en op welke momenten worden deze gegevens met de gemeenteraad gedeeld?
8. Ziet het college aanleiding om het huidige beleid aan te scherpen of uit te breiden, bijvoorbeeld door meer in te zetten op wijkgerichte isolatieprojecten, het oprichten van een gemeentelijke zonnecoöperatie, of door de gemeentelijke ondersteuning toegankelijker te maken voor inwoners die nu buiten de boot vallen? Zo ja, hoe ziet een en ander eruit? Zo nee, waarom niet?
9. Heeft uw college zichzelf concrete doelen gesteld met betrekking tot het aantal huishoudens dat gedurende uw collegeperiode met energiearmoede te maken heeft? Zo ja, wat zijn die doelstellingen en wat is de stand van zaken met betrekking tot het behalen daarvan? Zo nee, waarom niet?

Hoogachtend,
Stephanie Blom
Raadslid SP